
سر تاج مدینہ

(براهوئی نعتیہ مجموعہ)

خالد اسیر

اوتان کلچر اکیڈمی، بلوچستان

بسم تعالیٰ

© مُجَاحِقِ آکِ نُوشْتِہِ کَارْتُونِ خُونْدِیِ اُو

کتاب ناپین:	سرتاج مدینہ
شاعر:	خالد اسیر
کمپوزر:	سمیع اللہ (سَمَل)
سرپینہ:	رحیم زام
شوکار:	احمد نعیم
شینک سال:	2018ء
تعداد:	500
شکرانہ:	100 روپئی
شینکار:	اوتان کلچر اکیڈمی، بلوچستان
منت وار:	مالی کمک کار: اختر شاہ صاحب
ملنگ ناڈس و پت:	

اسلامیہ کتب خانہ نوشکی، بلوچ اسٹیشنری عیسیٰ چاہ اسٹاپ نوشکی
سمیر بک پوائنٹ، سبزل روڈ نزد بلوچستان یونیورسٹی کونٹہ

پنٹ

پن اٹ ہمو پاک انگا ہستی
 حضرت محمد مصطفیٰ ﷺ نا ہرا کہ
 تحت ے الہی آ ہم اُمت کہ اوغا

ہر اے سیرٹی صدیقؐ ہر اے چہرہ نا قربان
بغیر مقصد نبیؐ تو اس ہمو ای مہر نا قربان

لڑو بند

نمبر شمار	سرہال	پنہ
1	خالد اسیر ناروح نا اظہار (غنخوار حیات)	9
2	اُست نالار (خالد اسیر)	13
3	حمد باری تعالیٰ	15
4	نعت رسول مقبول ﷺ	17
5	یثرب نامرتبہ	18
6	دیدہ مدینہ	19
7	احمد نانشانی تاجاہ	20
8	والضحیٰ	21
9	دا اشار اینو پین ے	22
10	مدینہ ٹی	23
11	قربان نبیؐ نا	24
12	لڑزا	25
13	وطن ملاً	26
14	زیب آکیک	27
15	نظارہ مرے	28

29	مدینہ ناکسر	16
30	ابن ابی ملعون	17
31	کپوت	18
32	حضرت ابو بکر صدیقؓ	19
33	حضرت عمر فاروقؓ	20
34	حضرت عثمان غنیؓ	21
35	حضرت علیؓ	22
36	حضرت امام حسینؓ	23
37	حضرت بلالؓ	24
38	نبی تانی ﷺ	25
39	واپس بقیس تو بے	26
40	نبی ناشار	27
41	رسول بسک	28
42	لمہ خدیجہؓ	29
43	مکہ نے مبارک مرے	30
44	نبی تاسر دا ﷺ	31
45	اگر اُسٹ اٹ محمد مرے	32

نمبر شمار	سرہال	پنہ نمبر
33	بیت العمور	46
34	قربان اے موچڑی تا	47
35	دیراس حسین ارے	48
36	گار و پراد	50
37	مولانا دربار	51
38	مدینہ ناخوشبو	52
39	سرکار نالمہ حلیمہ سعدیہؓ	53
40	ہنین آ زبان	54
41	اخلاق اٹ خلک کفرے کل آ	55
42	تو بے شکی مس	56
43	کنا خواجہ عیسیٰؑ	57
44	صدیق ناخن تا قربان	58
45	مدینہ نامریض اٹ	59
46	میم	60
47	جہان نارحمت	61
48	حضرت مصطفیٰ ﷺ	62

63	یثرب انت خناس	49
64	پھلاتے شرمینو کا	50
65	حضرت عائشہ <small>صلی اللہ علیہ وسلم</small>	51
66	نبی تا پھل <small>صلی اللہ علیہ وسلم</small>	52
67	بہشت آن گچین آمدینہ	53
68	نماگلی ٹی	54
69	قاصد مرک تہونی	55
70	شان صحابہ <small>رضی اللہ عنہم</small>	56
71	صلی علی	57
73	خرون آگنبد	58
74	مولانا حبیب <small>صلی اللہ علیہ وسلم</small>	59
75	مقام نئے نبی <small>صلی اللہ علیہ وسلم</small>	60
77	لکھ سلام مصطفیٰ <small>صلی اللہ علیہ وسلم</small>	61
78	اُمّتی متنگ آفخرے	62
79	نصیب آتا ہیبت اے	63
80	صدیقہ کائنات لمد عائشہ <small>رضی اللہ عنہا</small>	64
82	محمد پانگ آمزہ بریک	65

83	حوالہ خوشبو رسول ﷺ	66
84	یافتاح اویارزاق	67
85	رمضان ناٹو بخیرٹ	68
86	رمضان نا الوداعی دیک	69
87	زیبا صلے علی	70
88	سیدہ فاطمہؓ	71
90	قربان	72
91	حقیقی عشق	73
92	لمہ عائشہ صدیقہؓ	74
93	سید الشعر اء حسان بن ثابتؓ	75
94	ادب نامقام مرے	76
95	سدرہ نادرخت ناشاخ اس قلم مرے	77
96	محمد ناشار	78
97	متوکا	79
98	حضورؐ بس ک	80
99	حوالہ جنت نا حسین ندارہ غاک	81
104	نبی نا ارا بہشت اے	82

105	نبیؐ پھل مدینہ گلدان	83
106	خوشبو	84
107	نحید اتا زباد	85
108	دعا	86
109	درو د شریف	87

خالد اسیر ناروح نا اظہار

بلاشبہ نعت گوئی عشق اے حبیبی و عشق اے حقیقی نا گوا چنی آ اظہارے کہ دا اظہار اُس ت بنا
تل تیان بریہ روح نا اظہار پانگلک :

براہوئی شاعری نا دا بختاوری اے کہ ہر اتم آن براہوئی شاعری نا نوشتی بندات
مریک ہموکان نعت گوئی / نعتیہ شاعری نا بناء ہم مریک ودا عشق اے حقیقی نا سفر داسکان
براہوئی شاعری نا پڑا بر جائے کہ دا وخت اسکان براہوئی ٹی چندی نعتیہ مجموعہ کلام آک
شینک مسنو و خالد اسیر دا نعتیہ مجموعہ کلام ”سرتاج مدینہ“ براہوئی نعتیہ شاعری تے ٹی
اسہ پین گچینو و دکی سے :

خالد اسیر اسہ درویش و تب نُس تنگ او بیرہ نعت نوشته کپک بلکہ عشق اے حبیبی نا ہرا
سندے اوڑے سرمنگ کہ او عملاً بھلوریاضت نُس کرینے خواری کشانے نوشکے آن تا
نت شپا دروضہ نبی کریم ﷺ اسکان ہنمانے و ہموڑے نعت ہم پارینے :

داریاضت، دا عشق رسول ﷺ و اہر اسہ نعت نوشتوک ناشین و سگ اٹ باز کم مریک :
ہنداڑن او نا نعت اے خواننگ آن خالد اسیر نا باطنی اداغلی، عشق اے حقیقی نا تو ار
زندانگا اُستاتا تار تے الم سُر فوولے داڑکن و اہمو شُر ط مون آبریک کہ کس دا نوشتاتے
بیرہ نوشت اخہ بلکہ اسہ عاشق اسے نا ڈر دو تینا محبوب اے حقیقی تون محبت نا اظہار سر پد
مرے گڑ او خالد اسیر ناروح نا عاجزا نگا تو ارے سر پد مرو :

کر لیس دیوانہ ہم نوری تے تینا

گچین داڑان اریس احمد خنانے

امر خالد اسیر مف نیکہ قربان

تینا پارے گچین شار مصطفیٰ نے

ایلو ہیئت دا کہ اللہ تبارک و تعالیٰ واونا حبیب خواجہ محمد ﷺ نا ہر کس آ کر م نوازی مس
اوقک خواہیئر گڑا کس اس اوقفاشان اٹ گڑا س بیان کنگ کرو۔

خالد اسیر آرب کریم و حبیب سرکار دو عالم ﷺ نادا بھلو انعام اسے کہ اودے دا شرف
تنگا کہ اوگڑا س نوشتہ کے۔ ہنداڑن تو خالد اسیر ناعت آتیٹ چندی جاگہ تے آ
دا انعام و اظہارنا عیوض تعجب و تون اوار خوشی نا ہم بیانیہ ساڑی اے کہ اودے دا کاریم
کہ گچین کنگا نے دا نعتیہ مجموعہ ”سرتاج مدینہ“ غان مُست خالد اسیر نا چل احادیث نا
براہوئی نظمیہ بدل ”شہزادہ فردوس“ ناپن اٹ اوتان کلچر اکیڈمی آن شینک مسونے :

دا اسے تاریخی سچائی سے ہراڑن کس نہ من مفرو کہ تیوی کائنات ناباد شاہت و دولت
خواجہ نبی کریم ﷺ نادیدنا اسے جلک نا کچ آ ہم بنگ ہرا خوش بختا تے گند خضر انا دید،
روضہ اقدس آ حاضری نصیب مسونے اوقک زمانہ ناشان و شوکت اے اُستان دیرہ
ولے ہیئت ہمودے اوبد بخت نُس مف تو خالد اسیر ہمو خوش بخت اے ٹی شمار مریک
ہرا دیارے نبی ﷺ آن مُست ہم عجز و سادگی اختیار کریس اوکان پدا سُل پین
کیفیت اسے ٹی گم مس ہرا نا بیان کہ کنے موکل اف بس دا کیفیت نادخسو جھلک نُس اونا
نعت اے ٹی ساڑی ارے:

جبریل ملاس ہرانا، قربان ہمو محمد ﷺ

قصہ ابوبکرؓ نا، داستان ہمو محمد ﷺ

چاہک خداوا رازے دیوانہ ای ہمونا

اُست و ماغ اٹی بس دا، سا و جان محمد ﷺ

”بیرہ شاعری نازبان یالوز اتا وسیلہ ٹی ذات پاک نبی ﷺ نا نشان بیان کنگ آسان مرو لے دانا تیوی لوازم و شرائط آتے آسرجم ڈرنگ باز سخت اے۔

حُب رسول ﷺ تون اور عہد رسالت نا واقعات، سیرت نبی کریمؐ و احادیث آیتان و اخبیت ہم الہی اے ہر ہر اسہ شاعر تون مفسہ و لے دا ادراک آن بید گچینو نعت گوئی کس ممکن ہم اف نعت نارشتہ باز نازک اے:

شاہ معین الدین ندوی پانک: ”نعت گوئی کہ شاعر نا صاحب بصارت و صاحب بصیرت متنگ اولیکو شرط اے۔ انتنے کہ حضور سرور کائنات نا ذات مقدس، نبوت و عبدیت نا کمال آخالق کائنات ہم نازیک۔ اللہ پاک مدح رسول ﷺ و ذکر رسول ﷺ اے اسہ باز اعلیٰ و ارفع و عمل کس پانک ہندا خاطر چاہندا کہ اسہ نوشتہ کارا سے لوز اتے آاخص قدرت مرے، و لے نعت گوئی کہ شاعر عاجز مریک:“

نعت گوئی شاعری ٹی دا خاطر کلان مشکل آفن اے کہ دانا نوشتہ کاری ہمو باطنی تقدس و پاکیزگی اے خوانک ہر ا مقدس آہستی نا شان ٹی نی بیان کیسہ اولوز اک ہم ہمو خدر پاک مریر لوز اتا گچین کاری ہم تو سخو عمل اسے:

خالد اسیر نا نعت آتے خواننگ پداودے داد تنگ کہ ہراسٹ نا اُستخوائی مرو

کہ او باز معصومانہ و عاجزانہ او بیانیہ کس تینا نعت اُٹے ایسونه، ہر اروایتی نعت نگاری

آن جنائے:

نا گورا بس مرے نا دا خالد اسیر
دوئے تینا تخس اونا نی کاٹم آ

اسیرنا عشقیہ جوڑہ و صداقت ستا کڑزک کہ اوتینا نعت گوئی ٹی زبان و بیان نا ہنرمندی
تے ہم ایشان تسونے اونا کلام دا ظاہر کیک کہ نعت پانگ اونا ذہنی کاوش یا بیرہ شعری
طبع آزمائی نا بھرم اف بلکہ اونا روح نا توارے اونا اُست ناھکل اے:
اسیرنا نعت آتے آن وجدانی کیفیت نا جکک تون اواراسہ بے خودی کس دیوانگی کس
برمش اسے نا وٹھینک مریک:

بارگاہ الہی آن دعائے کہ اللہ پاک خالد اسیرنا عمر اٹ برکت شانغے اونا روح نا دا
اظہار مدامی برجاء سلے: (آمین)

ای اوتان کلچر اکیڈمی نا پارہ غان دا کتاب نا شینکاری کن مہر وانا ادب
دوست آسنگت ”اختر شاہ صاحب“ نا اُست ناھب اٹ منتوار اٹ اونا مالی کمک اٹ
دا کتاب شینک مس:

نما دعاتا خواستگار

عنخوار حیات

اوتان کلچر اکیڈمی، بلوچستان

اُستنار لار

حضور اقدسؑ ناپاک انگاپن ناقربان مریو کہ اونا عشق غیر متنازعہ او عشق ئسے ۔

نبی ء پاک مکل مومن تا محبوب اے شاعر قلم اے ارفنگ آن مُست ہزار وار سوچ خللیک
 دُن مف کہ کنا قلم ناسنٹ آن اسہ نازیبا و لوز اَس برے بڑز اللہ پاک ناراض مرے
 شیف مومن آک ناراض مریر قربان دُننگا عشق انا کہ با وضو سوچ سمجھاٹ قدم ارفوئی
 تمک داپاش انگا عشق کہ محبوب ناپن ہم ہر نعت اٹ لکھنگک بجائے دانا کہ مُفتیک کفرنا
 فتوٰ خلیر بلکہ شاعرے داد ایتر اجازی آعشق اٹ اگر کسے نامحبوب پاش مرے کہ وہ دیرا
 شعر تنفک گڑا ناراضی او جنگ انا صاف بندی شروع مریک مجازی آعشق انا قصہ ہندن
 زو ختم مریک اگہ زیادہ چکّہ موت اسکان :

قربان عشق ء محمدی کن کہ اونا باروٹ اللہ تینا کلام اٹ فرمائفک ”وَرَفَعْنَا لَكَ
 ذِكْرَكَ“ ”کنا محبوب ای نا ذکرے مزید بلند کیوا“ ہر اقدس انگا ہستی ناباروٹ اللہ
 پاک دُن پانک گڑا اشاعرانت لکھہ بے وس آخطیب انت بیان کہ حضرت آدمؑ آن
 الیس آخری انسان اسکان ہر انسان پیدا مرے پیدائش آن موت اسکان پین ہیبت
 کپ اونا ہر ہیبت شان مصطفیٰؑ مرے قیامت ناسہب آداکل لوز آتے اسہ جاگہ کیر کنا
 خواجہ مصطفیٰؑ نشان اٹ اسہ جملہ سے ناہم حیثیت ء تجسسہ کہ اونا بھلا شان داخہ بڑزے
 ہر مومن ناُستنا تھئی اونا عشق انا آتش فشاں آک لار کر یسہ مختلف آ شکل اٹ پیشن

مریرا خطیب نا اُستنا لار خطابت ناشکل اٹ پیش تمک مُبلغ نادعوت ناشکل اٹ شاعرنا
 لار گلو تہ پڑ وکا جوڑک لڑو کا دوتے تولعت انا شکل اٹ ذاکرنا اُستنا لار اسہ کنڈا
 مونجھا خیال اٹ گنبدِ خضر اور داتا دستارے پیڑک عشقِ رسولؐ ناداستان باز مڑے
 دا پیرہ اُستنا لارو:

خواجہ نا غلام آتا غلام
 خالد اسیر

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

حمد باری تعالیٰ

ہر بڑی خدائی ہر ہر زوال ٹی نی
نی اُس جنوب ٹی ہم مولا شمال ٹی نی

کل آڈغار ٹی نا سجدہ مریک عبادت
نوشکل نا سرزمین آ مولا کہ شال ٹی نی

توبے ودے دا استاک کل کائنات گچین آ
تیٹ عیاں اریک تینا کمال ٹی نی

پُھلا وطن ننا دا جولی ٹی نا مرے رب
ہٹ پیس دا وطن ء مولا وبال ٹی نی
ہر پارغا ہرن نن مولا نظر بریہ
نی صیدا سے ناخن تیٹ چُکّا تا بال ٹی نی

نی ہر نشیب فراز نا مالک اریس خدایا
 صورت بدآتا ناے حُسن و جمال ٹی نی
 ہر ذرّہ نا شہنشاہ کل کائنات نا مالک
 موضوع ءِ کل پنا نا بس ہر مثال ٹی نی
 خالد اسیر ہمیشہ رّب نا درا سوالی
 ہٹ پئیں کنے خدایا شیطان نا جال ٹی نی



نعت رسول مقبول ﷺ

جبریل ملاس ہرانا قربان ہمو محمد ﷺ
 قصہ ابوبکرؓ نا داستان ہمو محمد ﷺ
 چاہک خداوا رازے دیوانہ ای ہمونا
 اُسْت و دماغ اٹی بس دا، ساوجان محمد ﷺ
 مسک ہراڑ کہ تخلیق کل کائنات گچین آ
 کل آ جہان نا موضوع پہچان ہمو محمد ﷺ
 مومن اُسْل مَفہ نا او دے کنارہ کین ن
 دین و شرح محمد ﷺ ایمان ہمو محمد ﷺ
 اونا درآن گنو کا کل بادشاہک جہان نا
 پوشاک ہٹی فقیر نا سلطان ہمو محمد ﷺ
 بیدس درود مفن ن دوستاک اگر کہ چارے
 آسان مریک ہراڑان میزان ہمو محمد ﷺ
 ہر جا پنہ محمد قربان مریو ہمو نا
 ذکر و نماز عبادت آذان ہمو محمد ﷺ
 خالد اسیر نیک کل بس مقتدی رسول نا
 مونی نماز ٹی مس کل آن ہمو محمد ﷺ



یثرب نامرتبہ

عجب تِس مرتبہ یثرب خدانے
 بہشت ہم بسونے نے آ دڑانے
 ریاض الجنہ تو خڑکا بقیعے
 اُحد نا وا مٹے نے آتخانے
 اِرا نفلے امر نی عمرہ کیسہ
 سلام ے صد سلام مسجد قبانے
 بقیع ٹی لُمہ ماریہ نا فرزند
 مبارک خولجہ نا پُچکا چنانے
 دروت الکس قدم تے نی نبی نا
 امر پا پر ای تینا جان و ساہ نے
 کرلیں دیوانہ ہم نوری تے تینا
 گچین داڑان اریس احمد خنانے
 امر خالد اسیر مف نیکہ قربان
 تینا پارے گچین شار مصطفیٰ نے

☆☆☆

دیدے مدینہ

مدینہ شار مرے خضر نگا ٹی
 امر خواپر دُنو دے پا دُعا ٹی
 مدینہ دید سدا اُستے وڑک بس
 گچین پین زیات مریک بادِ صبا ٹی
 غلام آتے تینا اِلپک زوال آ
 کرے معراج ہمہ صدیقِ حرا ٹی
 مدینہ تو مدینہ ے ہنین آ
 کشش اونا ارے تموک گڑا ٹی
 شفا دُن رب تحا زَم زَم نا دیراٹ
 علاج پین اف دُنو دارو دوا ٹی
 سلامت کے خدا باقی تے اونا
 ارے خالد اسیر نا دا صدا ٹی



احمد صلی اللہ علیہ وسلم نانشانی تاجاہ

خندق اُحد بَدْر تو احمد نا کل نشانی
 کثو بیان مفک نا یثرب اسل کہانی
 قوم ے بلوچ نا پیرہ حمزہ اُحد نا حُکاکا
 تاریخ ٹی ننائے ای پاپرا زبانی
 سلمان ناباغ ے اوڑے حُکاکا مسیت بلال نا
 نایاد ہتو مدینہ خننا مریک روانی
 نے تو بتول حلیمہ صدیقہ نے تو موجود
 اُمت نا لمہ غاتا یثرب کہ ہند و جاہ نی
 اوڑے ادب تو جبریل وختس قدم تھانے
 قربان مرے مدینہ نیکن کنا جوانی
 حُکاکا کہ روضہ نا دُن خاچا اسہ ولی اُس
 بس روضہ غان توار دُن بش مرہنگ پدانی
 نی بے ادب ہموڑے کپیس کنے خدایا
 دادے دُعا درانا اے مالک ے سمائی
 خالد اسیر کروئے انت انت نما ثنائے
 خوشبو تے تو ہنین آ نی اُس بہشت نا ثنائی

وَاضِحِي

ہرانا چہرہ وختس وَاضِحِي ۛ
 ہمو محبوب خدا نا مصطفیٰ ۛ
 سفر آسمان تا تہٹی او کرینے
 کرے معراج محمد ۛ بس پدائے
 اگر طورے کرے ہس جلوہ رب نا
 محمد ہرُ خنا مونی خدائے
 ہراڑے مَس نزول اوّل قرآن نا
 گچین محل آتیاں غارے حرائے
 علیٰ نا خیسنی خن تا ہنا زو
 تُفینک تا درد ننا تینٹ دوائے
 نت ۛ صدیق نا واخوشکا تُفینک اَس
 شفیع تورب تخانے ہر شفاءے
 ہزارا معجزہ احمد نبیٰ نا
 عرب نا صد سلام زیبا چٹائے
 مریو خالد اسیر قربان نبیٰ نا
 طبیب ۛ دردنا درمان دوائے

داشار اینوپین ئے

حاجیک مدان مدانا دا شار اینوپین ئے
 کل آن قدر تخو کا احمد نا شار گچین ئے
 مالک امام پیاده داڑے ہنا کا ہروخت
 داڑے رسول کرے پندن سوار مرین خرین ئے
 جنت نا باغ خدایا پارے مدینہ ئے وا
 ختم ءِ رُسل خناتا داڑان کنے کبین ئے
 سہلی زلیخہ نا گرمون ءِ خنوس رسول نا
 موت ئے بخیر کریکا ایڑیکہ دو تڑینے
 نی تولفیس بجا بس سردار ءِ انبیاتا
 ای پاوا لکھ مبارک یثرب صدا مرینے
 داڑے دُعاک قبول او خالد قسم خدانا
 احمد نا ہند جاہ ئے مولانا دو تفتینے

دوبندی

مدینہ تو مدینہ ئے اونا ہر کوچہ نا قربان
 ہر اتموک ارے اوڑا ہمو ہر بوج انا قربان



مدینہ ٹی

ای ہمہ اُسْت تفر مدینہ ٹی
 جان و ساہ اے جفر مدینہ ٹی
 خُن آگنبدے گچین کل آن
 ہر کنڈا جلوہ گر مدینہ ٹی
 ہر قدم زندگی وڑک ایڑے
 زیبائے ہر نظر مدینہ ٹی
 اُسْت پانک کہ بس مرے داوڑ
 زند مرے کل بسر مدینہ ٹی
 ہر نشان ایڑے بس بہشتی آ
 مزہ کیک ہر کسر مدینہ ٹی
 خالد ای پاوا تا گچین داڑان
 ساڑی خیر البشر مدینہ ٹی



قربان نبی ﷺ نا

حبیب خدا نا جہان نا خیر خواہ ہمہ ای قربان مفر نبی نا
 کرے ملاقات نبی خدا تو سما تیبی ہم کسر نبی نا
 کنے خدا یا کہ دُن بقار اس
 مجسم آن دا کروس ڈغار اس
 ہمو زمین نامروسٹ ٹکر ہرا اسک گذر نبی نا
 خدا ارے بس ہنین مدینہ
 کنے رسیدگہ گچین مدینہ
 ہمودیار اقدم تخوای ہراڑے زندمس بسر نبی نا
 صحابہ غا تا نصیب چڑانے
 درے رضا نا خدا ملانے
 علی غمی تو غلام نبی نا ابوبکر تو عمر نبی نا
 ہراکا خالد ہرن صحیح ے
 قرآن گچین آ نبی نبی ے
 عطا گچین آ خدا نا اوڑ تو مفر ای قربان امر نبی نا



لڑزا

نعت لکھاٹ تو قلم لڑزا
 جوڑک پڑا اُسْت ہم لڑزا
 امن ہتوکا محمدے او خنا
 ظلم اَو اونا وا ستم لڑزا
 خالی آجولی آن ہلار کشا
 باغ ہتو اونا وا برم لڑزا
 پُھل آنا چہرہ گند بہشتی آ
 پھلاتے شرمیفے ہتم لڑزا
 نے دُنو رُعب اَس ہم خدا تسک
 نے خنا ظالم نا قدم لڑزا
 نے جہان اٹ چوا خدا ایسک
 سجدہ اس نے کرے حرم لڑزا
 سجدہ ٹی نا شگون بتاک مَسْر
 مس جہالت گڑا ختم لڑزا
 صاف اِنگا بس نبی اَسیر خالد
 دھوکہ دغا تو مکروچم لڑزا



وطنِ مِلاّ

بروئی اَس محمدؐے جہاں جوڑمس وطنِ مِلاّ
 نبیؐ نا صدخہ ٹی کلے خن و کاٹم بدنِ مِلاّ
 بہشتی منظر اک مسرہتم نازیب وزینت ہم
 گلاب گواڑخ کنول سمبل ننے پھل وچمنِ مِلاّ
 اُشنگ آن بچھے احمدؑمرو قبربان رسولؐ نا ای
 شرف ناموت خنا مومن جنازہ تو کفنِ مِلاّ
 جہالت تارمی تے آن کرے مرگشت و خون آتان
 تحانت تے زمین آ او جہان ے کل امنِ مِلاّ
 مفوسک گر نبیؐ احمدؑمورا ہم بہشت دوزخ
 بہشت جوڑمس نبیؐ کن کل نعیم فردوس عدنِ مِلاّ
 برک قولے رسولؐ نا ہر ڈرس خالد اسیر تینٹ
 درود خوانا کنے آکس عمل تے تا وزنِ مِلاّ



زیب آیک

مرے گر مدینہ کسر زیب آ یک
 خدایا امر دا سفر زیب آ یک
 رسول نا نشانی قدم در قدم
 قبا نا مسیت ئے بدر زیب آ یک
 مریو صدخہ گنبد نا خضرا پنی
 نمادار ارے او امر زیب آ یک
 وطن نا جتائی بفق خیالی
 خدانا قسم داخہ در زیب آ یک
 حرم ئی عبادت نبیٰ نا مرے
 گل و بال ئی سجدہ کر زیب آ یک
 اسہ تُو ارٹا گزارا مفک
 مرے زندگی کل بسر زیب آ یک
 محمد محمد مدینہ مرے
 توار دا زبانا امر زیب آ یک
 نمادار اریر کل تا خالد اسیر
 مش و خل بطحانا بشر زیب آ یک

نظارہ مرے

خدایا ننا دُن نظارا مرے
 مدینہ ٹی ہر شام و سوارا مرے
 اِرغِ نا طلب اف خدایا ننے
 کہ زَم زَم نا دیراٹ گذارا مرے
 خننگ تو نبیؐ نا گچین روضہ نا
 گناہ تا کنا کل کفارا مرے
 مریک پورا ارمان سلو جالی آ
 سلام نا نبیؐ آ اشارا مرے
 ادب کے نصیب بس خدایا دُنو
 قدم تا تنگ بس کرارا مرے
 بقیع نا تہان اینگ ہر پو ای گڑا
 نظر دا اُحد نا تلارا مرے
 خدا کے اُرا بف اَسَل یادا ٹی
 دا کل دنیا داری کنارا مرے
 نبیؐ نا کہ خالد دسوک دُو اَنَا
 مرے روچہ افطار ہلارا مرے

مدینہ ناکسر

اے دوست تدلیس تبوک آن پیرے علی بریک
 وہ کان ذرس وا مونی شارے نبی بریک
 مچہ سفر کرلیس نی داخل مریشہ شارٹ
 بس خواجہ نا ہموڑے زیبا گلی بریک
 گیرام مریرا کارا یاداک خرن آ دوست
 خوشی وگل مریک بش ہوش اٹ ملی بریک
 گیٹ آن بقیع نا محوکا صدیقہ نا مزار
 راستی کوپارہ غا ہر بس لُمہ جی بریک
 قبرس ارے نمادار سالم نبی نا او
 مونی ہنک بقیع ٹی عثمان غنی بریک
 برخواجہ نا سلام آ خالد اسیر ہرک
 جاہل خطیب مبلغ ہر ہر ولی بریک



ابنِ اَبیِ ملعون

ابنِ اَبیِ خبیث ، اُمتِ اِوْغفینے
 نَن تو اور تینا قسمتِ اِوْغفینے
 صدیقہؑ غا خلوکا الزامِ ہمولعینِ نا
 صدیقِ عمرؑ علیؑ تو حضرتِ اِوْغفینے
 آسماں زمیں اور دُن اوغارِ خویکِ دترنا
 فردوسِ عدَنِ نعیمِ تو جنتِ اِوْغفینے
 صوفیِ خطیبِ مبلغِ اِیِ ذاکراتا انتِ پاو
 مزدورِ شوانِ زمیندارِ بگِ جتِ اِوْغفینے
 اوڑا کرمِ متو ہچِ مولانا پارہِ غانِ دُن
 الزامِ غضبِ کروکا رحمتِ اِوْغفینے
 بے سیکِ قدمِ مریکِ دُنِ خالدِ اسیرِ برے یاد
 بس لُمہِ نا دا الزامِ حرکتِ اِوْغفینے



کپوت

مَسْکُ چو اَنْبِیُّ تُو وَخَسَّ کِپُوْتِ وَفَادَار
 ثُوْرَاْٹِ تَحَا کِدَا مِ اَسْکِ هِشَارِ کِه سَاہِ دَار
 کِٹَا دُعَا نَبِیُّ اَنْ جَاگِہِ خِنَا حَرَمِ تُی
 بَلْفِ اَتَا ذِی اَگُوَا زِی اُوْتَا اِرِے نِمَادَار
 نَنْ تُو کِپُوْتِ نَسِے اَنْ کَم تَرَارِیْنِ کِه دَاخَس
 دُو کَالِ دَرَسِ بَرِے گَرَنْنِ تُو، اِرِیْنِ گِلَادَار
 بَرْدَا شَتِ مَتُو کِپُوْتِے کَسِ اَسِ خِنِے نَبِیُّ نِے
 حَمَلِہِ مَرِے نَبِیُّ اَ اَلُو کَا اُو رُوَا دَار

☆☆☆

چورک

پَاکِی نَا نَا کِه شَانِ اَٹِ قِرْاَنْ بَسِ دَرُوْنِگَا
 صَدِیْقِہِ نَا لَقْبِ مَسِّ اَلْزَامِ کَلِ تُوْرُوْنِگَا
 خِنْتِے مُنَافِقَاتَا مُوَلَا ہِمِہِ کَرِے شِیْفِ
 دِشْمَنْ تِہِ نَا اُوْشَا اُو دُوَا یِ تِے پَالَنْگَا

☆☆☆

حضرت ابو بکر صدیقؓ

صدیقؓ نے زیلا ہر ہمراے ثورؓنا
 احمد نبیؐ نا یکتا دوستخواے ثورؓنا
 او زارے دوشہ نا ہر جان آتینا سہا
 کتو تغ آن کہ بیدار زیبائے ثورؓنا
 اجر و ثواب خنا باز او غارے ثورؓ ٹی
 سردار صحابہ تا او شاہے ثورؓنا
 صدیقؓ نا زانے سرچہ خواوا بہشتی
 جبریل مبارک نا دا دعائے ثورؓنا
 فاروقؓ بدل کریکا نیکی تے کلے تینا
 خلتو عتیق کہ اوڑتو سودائے ثورؓنا
 خالد اسیرؓ سلام صد صدیقؓ نے زیلا
 جان آسہانے تینا ایزائے ثورؓنا



حضرت عمر فاروقؓ

شیرے بدر اراکان فاروقؓ کہ تاب کریکا
 نیزہ مثال گروک نا کاٹم تے لاب کریکا
 الو کا کس ءِ بڑت خوکا بروس نبیؐ نا
 خطاب نا مار دلیرا او تے عذاب کریکا
 او رشتہ داتے تینا ہم سر قلم کریکا
 عادل لقب خنا او داوڑ جناب کریکا
 شیطان ءے ہم خلیفے رعب آن کہ عمری آ
 ورنہ تاثیر دلیرا داوڑ شباب کریکا
 فاروق کہ مشورہ تس مس پردہ نا حکم شیف
 خالد اسیر پدا دن ہر کس حجاب کریکا



حضرت عثمان غنیؓ

وفائے لقب داخہ در تِس غنیؓ
 جبین آن کلامے دِتر تِس غنیؓ
 کلامے اَسہ جاہ کہ عثمانؓ کرے
 تلاوت نا کلمے کسر تِس غنیؓ
 شہادت نا اونا کلامے گوآ
 کہ جان دین اکن وا امر تِس غنیؓ
 نا جان ٹی بیرہ چن صبر ننا
 پنے صبر نا ہر اثر تِس غنیؓ
 ہلوی محمدؐ کرے دُون نئے
 ہمو دُون اکن مال و ذر تِس غنیؓ
 ارا وار سالم نبیؐ نا کہ مس
 سلام اَس نصیب ئے مگر تِس غنیؓ
 سخا ٹی مثال اونا دیریں مریک
 سلوک اس کہ تینا پدر تِس غنیؓ
 وفائے سلام اونا خالد اسیرؓ
 کہ با روچہ جان و جغر تِس غنیؓ

حضرت علیؑ

ارے دین نا سرتاج کہ کاظم علیؑ ءے
 محمدؐ نبی نا کہ سالم علیؑ ءے
 کرے پُھلؑ مزوری چُتاتے کہ اونا
 اسہ دے کہ الّو کا خولم علیؑ ءے
 مریک بال انا خواجه ایلم تا جعفرؑ
 طیّارہ لقب نا کہ ایلم علیؑ ءے
 ارے کاتب ءے بس وحیؑ اٹ شمار او
 کلام نا گچین آ کہ ترنم علیؑ ءے
 وتر نا دسے پر لُح آ کافراتا
 غضب جنگ ءے خیبر نا پلسم علیؑ ءے
 نظر بس اُحد ئی نبیؑ ءے دلیری
 مبارک نبیؑ تس کرے حُم علیؑ ءے
 ہرک رشتہ ءے تا کہ خالد اسیر نی
 کہ فاروقؑ ءے اعظم نا مالم علیؑ ءے



حضرت امام حسینؑ

علیؑ پھل سے گرتو خوشبو حسینؑ نے
 گچین ناز ناپن کہ نازو حسینؑ نے
 ہرا اس نبیؑ نا جعفر نا کہ کلر
 بتول نا پنس او کہ خول ہو حسینؑ نے
 گچین آنبیؑ نا تنخوک کوچہ غا اس
 چڑا بڈ کرے او نا بابو حسینؑ نے
 تو خیر ء تینا خنا دشمن نے او
 شمر تو خبیث آتروک روح حسینؑ نے
 جوانی نا جوشا کرے تینے قربان
 شہادت نا درجہ خنازو حسینؑ نے
 کہ خالد اسیرا ملاس مس شاید
 گلم دیر انا ہم بتو دو حسینؑ نے



حضرت بلالؓ

رسولؐ نا اَسؓ مؤذن او عجب اے دور بلالیؓ آ

اسہ دے اَسؓ تنو آذان متو دے ٹک جمالی آ

ملائکا ک کریر لبیک توارے عرش ٹی اونا

مرے صد آفرین پاوا توارے تا کمالی آ

خطیب آ تو مبلغ تو مفک قصہ ختم اونا

کرے عاجز ہمہ گلے کہانی لازوالی آ

غلامی دور ٹی تینا سزا او باز خنا بے وس

سزا ہر وڑ رسیفیکا درے رب نا سوالی آ

منافق باجماعت اَسؓ اثر آذان ٹی اونا

مریو خالد اسیر قربان مؤذن بے مثالی آ



نبیؐ تا نبیؐ

نی نبی تا نبی مصطفیٰؐ زیلا
 نا مثال کس مفک اے عرب نا چنا
 لمہ غاتان ودی ناوڑو پین مفک
 قولے حسّانؓ نا دا اے حبیب ءے خدا
 رَبِّ لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ لِيْ نَنْزِلَ عَلَيَّ الْوَحْيَ
 اِی نُمّے تسنٹ ہر نبیؐ ءے تینا
 نے بھلو شان سینا کرے خواجہ رب
 نی نبی تا صدر اے ننا پیشوا
 نا شفاعت نصیب مومنا تے مرے
 نی نگہبان مرے دے کھر نا ننا
 گوئے جبریلؑ آن ہم نی دریس مصطفیٰؐ
 شیف سلیم نے آن ہم سدرۃ المنہا
 نا جتائی امر پا کہ برداشت مرے
 چھ انا پاٹ اوغانے کہ پھل بارونا
 نا گورا بس مرے نا دا خالد اسیر
 دوئے تینا تحس اونا نی کاٹم آ

واپس بقیسہ تو بے

تو بے ہناس نی دا کان واپس بقیسہ خیالے
 دیران ایو کنے پا بیٹرب نا ای حوالے
 اونا گلی تا دیران ای آر فو کنے پا
 پاروئے دے خنٹ ای بس مسجدے بلا لے
 خضر اناشیف ٹی بس حور اتے تو کلام کیک
 قربان مریو ہمو نا او آمنہ نا لعلے
 باتیک امر اریرک پھلا مدینہ جان نا
 دیرس کنے دا پانک او خنتو زوالے
 مہرٹ دروت الیک دے جالی تے روضہ نا او
 غیبی اُشیوا اُستے ہندا کنا کہ حالے
 سرچہ خل اس کروٹ اے کاش مدینہ نا ای
 ای اوغیوا زہیران بالشت آئخ مجالے
 خوشبو بریک ڈغار آن اونا کنے دے پانک
 دیرس کنے دا پائے بھلا ہمو کمالے
 خالد اسیر مدینہ نی پا امر گچین مف
 موجود ہموڑے داسکان محبوب ء ذولجلالے

نبی ﷺ نا شمار

مدینہ آرے شمار کنا سہاہ نبیؐ نا
 ہمہ ہیت نئے کپر ای اونا گلی نا
 حسینؑ نا چنگی نا گوازی تا جاہ نئے
 دیار او ارے ہم بتولؑ و علیؑ نا
 مدینہ مدینہ ارے زیب زبان نا
 اُرا اوڑے اَس ہم کہ عثمانؑ غنی نا
 ہوار لٹ دروت الک قدم تے نبیؐ نا
 ای قربان نبیؐ نا کہ زیبا چھڑی نا
 مدینہ مرے دید تمنائے کل نا
 نپس جاہلاتا آرے سہاہ ولی نا
 مرے ہند و جاہ کہ دا خالد اسیر نا
 دُعائے قبول کرنے واسطہ قویؑ نا



رسول ﷺ بسک

ڈغارانا زہم فلک کرے دُن چواڈغارار رسولؐ بسک
کلام گچین آ ڈٹا ڈغارا نبیؐ آ اونا نزولؐ بسک

ہنا جہالت کہ بس ہدایت گچین نبیؐ نادُعاتا زوران
خنارخل اس کہ بفق دوائی بُت آ تا سجدہ فضولؐ بسک

صحابہ غاتا صدا و فریاد متو نبیؐ بش حرا نا غارآن
حجاب پڑدہ کرے رسیفے ہموڑے بی بی بتولؐ بسک

وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ خدائے پارے بتولؐ ہموتم
دُعایا بتولؐ نا خداناکنڈآن ڈغارا یکدم قبولؐ بسک

چٹنا و جان تو اسیرا خالد مروای قربان ہنین نبیؐ کن
گڑاتے کلے ننے کرے پوجرام حلال نا اُصولؐ بسک

لُمہ خدیجہؓ

احمؑ نا زند شریک ءے اُمت نا لُمہ ءے
 قاسمؑ نا لُمہ جانے بی بی خدیجہؓ ءے
 خوشی و گل و بالے کس تیغ تا دید ننا
 کل عمر خنا خدیجہؓ احمؑ نا سرجه ءے
 کل قبلہ گاہ کہ پارا بس باوا غاتے دُن
 بس قبلہ نا کہ قبلہ قاسمؑ نا قبلہ ءے
 احمؑ خلیلؑ حلیمہؑ او جاگہ ءے خنار
 جاہ و دیار گچین نا اے لُمہ مکہ ءے
 مری نما دیار نا لُمہ کنے ہشا
 نن تارمؑو گڑاسے دے ہم تو تارمہ ءے
 خالد اسیر نصیب دُن ہمرا کنے کروس
 احکام تے حج ننا کیو وارس کہ عمرہ ءے



مکہ نے مبارک مرے

مُبارک مرے مکہ انت انت ہُراس
 چٹکی نا دورے نبیٰ نا خناس
 تبسم گچین ہیئت کرے ساہ کنا
 زبان آن تا تینکن نی موتی بناس
 خلیں نا دیارا قدم تے تتھا
 ہرانا قدم تے گچین نی کہ پاس
 چٹکی نا دورٹ مبلغ نبیٰ
 خدانا پنے ہل خنوس گر پُحاس
 ملنڈ مسخرانان کنارا رسول
 کہ ذکرے خدانا او اسک ملاس
 گچین مصطفیٰ کن ننے رب کرلیس
 بناس نی اسٹا بشرے شناس
 بُت آک سے صد وشت تخوک کعبہ ٹی
 نبیٰ نا ختنگ تو نی کلے مڑاس
 نبیٰ نا دیارا خنن جاگہ نن
 کہ خالد اسیرا دُنو کر دُعاس

نبی تاسردا ﷺ

نیک کل نبی او محمدؐ گچین
 گچین شار نبیؐ نا کہ بے حد گچین
 ہرا قاسمؑ او بغل ٹی کرے
 مفک اے چناغان چنا صد گچین
 عجب شان نا خواجہ کرلیس نی خل اس
 دروت آن نما اجر ء اسود گچین
 پنا آل ء بیت نا نمائل ارے
 سلوکے محمدؐ نما پد گچین
 چٹک زیادہ آلو نہ کہ زیادہ بڑز
 نما دارا زیبا اونا قد گچین
 چرا اُستا لکھیو یا کہ غار ء ثور
 کرلیس جاگہ اُست اٹ نی احمدؑ گچین
 سوائے حلیمہؑ تتو نے خدا
 خدائے قبول اس ہمو خد گچین
 دا خالد اسیرؑ نا حشر ٹی مرلیس
 شفاعت کروکا نی سیدؑ گچین

اگر اُسٹاٹ محمد مرے غارِ چراپا پر تانتا پاد

ہمہ ای غارے چرا کہ پاپر نبیٰ نا جاگہ کنا دا اُسٹے
 مریو ای خیرات خدا ہننن آنبی کہ تینا بنا دا اُسٹے
 چوا خیالٹ کنا محمد دماغ اٹی ے سدا محمد
 بتول نا بابا نبی تا سردار نبی کہ قربان کنا دا اُسٹے
 نصیب نالوڈے دروت ایو ای نصیب ے عشق اٹ نبی تا سردار
 درے دا اُسٹے کرے تہ تینا مریو ای قربان پلا دا اُسٹے
 درود نا گند سینہ ٹی دا اسک عمل کنے پین مروے دپچا
 خدانا تینا مریو ای قربان بنا نبی کن خدا دا اُسٹے
 اُحد بدر بس مرے نظارا کنا دا خننا مدینہ مونا
 سوا مدینہ اسل تفک وڈ خدا غا بادے صبا دا اُسٹے
 سوا نبی آن اسیرا خالد مرے کنے پاننا شفیع دے
 قرار خننا بس کنا دا اُسٹے ہم شفیع ناملک شفا دا اُسٹے



بیتِ معمور

جبریلِ خنا قدم تے معمور اٹی نبیٰ نا
 حُسن و جمال مَفوئے ہر حُور اٹی نبیٰ نا
 مَسِ مقتدی کہ جبریلِ معمور اٹی رسولِ نا
 اوڑے امام متو او حضور اٹی نبیٰ نا
 پھل مومن پہ مومن خنابس مولانا زیب جمالے
 موسیٰ مثل متو بیچ بس طور اٹی نبیٰ نا
 توبے نا چہرہ غا ہر رام اَس نظر بریلک
 کس خننے کہ رام اَس بس نور اٹی نبیٰ نا
 لُمہ اِرغِ بسے کا خلکک نبیٰ زوالہ
 بستو ہمو اِرغِ بس تندور اٹی نبیٰ نا
 خندق نا کھڈٹی واچن توخل اَس کہ سخو
 کوڈال اٹی کہ پنا او گور اٹی نبیٰ نا
 جنگے بدر ٹی تلوار لگا اُبی ءِ دیخا
 زندان کہ دوتے سلا چاخور اٹی نبیٰ نا
 خالد اسیر ہمو تم منزل مریک کہ آسان
 نن کان اگر کہ وختس دستور اٹی نبیٰ نا

قربان اے موجڑی تا

تحت آ خدا نا لگار قربان اے موجڑی تا
شیف ہم نبی تے الارقربان اے موجڑی تا

شان عرش بنا مریک بڑز نا موجڑی تا مش تان
مولا کرے تا یادگار قربان اے موجڑی تا
موسیٰ شپاد ہنا وا اے کو ء طور تلارا
عرش آچوٹ تو سرکار قربان اے موجڑی تا
بس خاک پا ہموتا کو راس خنی کریس
دارو دوا و درکار قربان اے موجڑی تا
بس مکہ ٹی تنخو کو داسکان ہمو سلامت
دیدے ہموتا زبیدار قربان اے موجڑی تا

دے نت ء تینا اوتا تھٹی تخانے خالد
احمد نبی نا پازوار قربان اے موجڑی تا



دیر اس حسین ارے

یوسفؑ ناقبرء حرف دیر اس حسین ارے
شہاد برے توہر دن خضر املکن ارے

دوتے تینا ترینو حسنئے کنا خنوکاک
تتور بریک حسین اس صادق امین ارے

مصراٹ بہا متوٹا اے کا تدوس رسولؐ
دے یوسفؑ ئے ہلوکس دا تو یقین ارے

توبے ہمودے پارا توبے ء تل کرے
توبے کہ مس شرم دار دن ماہ جبین ارے

حسن آن ہمونا دارکان کل روشنے جہاں
ارض و سمائے زیبا روشن زمین ارے

پن تھیٹ گچین آ مولا اودے تو ار کرے
 یس نبیٰ منزل جاہ اس مبین ارے

مزہ ہلوک قدم تا اونا کہ اس زمین
 بس ناز کروکا اوڑا عرشے برین ارے

خالد اسیر ہمو نا قربان مریو سدا
 نازاتہ خن ہنین آ او نازنین ارے



چورک

مریو قربان سدا تینا نبیٰ پائے پاک سنا قربان
 ہرا یکتا ارے کل آن ہمو ای طاق سنا قربان
 ہرا سچ و خچر ہلی ہمو نا اسورہ سواری
 درے اودے چو اعش آ ہمو براق سنا قربان



گازوپراد

بس کہ نن نیم آ چوا تہجد بریک
 مون ٹی بس خُن آ گُند بریک
 اوغیوا شرے ہوا ای تینا
 کس ننا پروا مفک بے سُد مریک
 سینہ نا دا لارے بس چاہک خدا
 ہرچوا کہ حج ننا بس مُد بریک
 بس مدینہ نا مسافر گر نظر
 بس سلام احمد نبی کے تہد بریک
 ہوش و سار ای اے تما تینٹ کروٹ
 مس نظر جالی تے آسار خود بریک
 مس اگر خالد اسیر یثرب نصیب
 کیک بھرم ارمان تا باغ آغد بریک



مولانا دربار

دربار ٹی نا حاضر نا بندہ ءے گناہ گار
 معافی طلب کرو کے بے شک ارے خطاوار
 بس اوغیسہ ہلو کے نا دامن اے بیت نا
 رحم و کرم کرک نی پین مف غریب سزاوار
 اوغنگ نما درا بس پین زیات مزہ کیلک
 فریاد و آہ و زاری اُخس ارے نمادار
 حکم آتے کل ء پرغان واپس درا نا بسن
 نی تو رحیم کریم اُس گرن متون وفادار
 صد توبہ کس کہ پرغا واپس برے رحیم اُس
 مہالو ہرانگ ہناس مفسہ نی گلا دار
 یک جاگہ کل ء بستج توبہ مرے دراتا
 خالد اسیر مفک دُن کس نا برے پداوار



مدینہ ناخوشبو

مدینہ ٹی آرے خوشبو ہمو نا زبونا ای قربان
 تنو آزار کسے احمد ادب و خو نا ای قربان
 بنجیر پاوا ہمو توئے ہراٹی بس کنا خواجہ
 کرے روشن جہانے گل گچین آتو نا ای قربان
 مدینہ ئے زبان آدا مدینہ بس مروں جاگہ
 گچین خیالاتا ای تینا مر یو آرزو نا ای قربان
 اسہ منٹ اس ہلار آن ہر صدے سیرتس کنا خواجہ
 ہراٹی اسکا برکت ہنین آدو نا ای قربان
 حنین جنگ اٹ نو ان اسک ہرا کہ خواجہ نا وختس
 گچین محل آتیاں زیادہ ہمو تنو نا ای قربان
 مرک خالد اسیر قربان نصیب کن نی حسینؑ جان نا
 دُنو پیرہ مرو دیرے اونا بابو نا ای قربان



سرکارِ نائمہِ حلیمہِ سعدیہؓ

بغل ٹی تنخاس مہربانے حلیمہؓ
 محل جوڑ کرے نا گدانی حلیمہؓ
 خچرتان درے گوئے ڈاچی نما او
 عجب جوان خناس اونا شانے حلیمہؓ
 دغر سیر تتوکا نما ایٹ حلیمہؓ
 پدا پُر کرلیں ہر رزانے حلیمہؓ
 نبی تا کہ سردار نما بس اُرا ٹی
 عجب مرتبہ تِس خدانے حلیمہؓ
 عجیبو لقب نی خناس مصطفیٰ غان
 لقب لُمہ تِس مصطفیٰ نے حلیمہؓ
 شروع مس کہ لولی آجریل نبیؐ نا
 تھے تینا وختس زبانے حلیمہؓ
 دروت ہلک تا راہب خنا بڈ ٹی نا
 شرف دار خناس سا و جانے حلیمہؓ
 بہشت اٹ محمدؐ حلیمہؓ اسہ جاہ
 خُدا خالد آن کپ جتانے حلیمہؓ



ہنن آزان

شیرین کلام گچین آ اسک قرأت ائی
 بالاد تو ہنن آیکتا کہ ذات ائی
 بسک نبی جہانٹ انت انت کرے گڑا
 خاخر دسے محمدؐ عزا و لات ائی
 پن اُمتی ہمو نا اسک زبان ائی
 گیرام متون نبیؐ آن ہر پاس و ساہت ائی
 تالان صحابہ غاک تا مسر جہانٹی
 داسکان ارے مسیت اس اوتا قلات ائی
 پد بادشاہ خداغان اونا ثناء مرے
 یکتا ارے محمدؐ تینا صفات ائی
 خالد اسیر نماز اٹ مارا ننے نبیؐ
 اوغا کہ اُمتی کن سجدہ رکعت ائی



اخلاق اٹ خلك كفرے گل آ

مکی مدنی احمد سرور
 یسین منصور دین نا رہبر
 شاہ تا شاہ ئے داڑے ہر نی
 چادر سرچہ پرچ نا بستر
 راست گو داخس اسک احمد
 صادق پن تا پارے کافر
 اخلاق اٹ خلك كفرے گل آ
 تیر و تلوار نے کہ خنجر
 ہر ہر سالم زیبا اونا
 چڑکا سالم تا اس حیدر
 دین و دُنیا نا زیب اسک
 دین نا سرتاج سات و زیور
 دیرتے بشک مومن تے آ
 زیبا اوڑ تو زیبا کوثر
 خالد یکجا نیتو احمد
 مایس اودے روزے محشر



توبے شگلی مس

خندق نامش آن ٹک تس توبے سرورائی
 وختس خنا کہ مٹ دنا حضور ائی
 اے رام تخو کا چہرہ توبے نا بیوسا
 سمجھا تینے ملامت احمد نا نور ائی
 ہر ہر نبی کہ بسک تعریف ء تا کرے
 تعریف ء تا کرے رب تورات زور ائی
 گل آن حسین زیادہ مولا کرے تا دن
 بے شک حسین دُ نواف حور و تصور ائی
 مولانا جلوہ ئے او بس مون پہ مون خنا
 موسیٰ ء ہر کہ بے ہوش مس کوہ طور ائی
 خالد اسیر کرور انت گل شاعر اک خطیب
 حسانؑ تو متو کہ ایسر اونا عبور ائی



کنا خواجہ محمد علیؑ

مریو قربان ہمو نا ای کنا خواجہ محمدے
 ارا گودی تو مجلس اس ارا خواجہ محمدے
 کرے پیشن توار جبریل کہ ابراہیم ء نا بابا
 اجازت ہلک گڑا بسک خنا خواجہ محمدے
 شب ئے معراج قدم تے تا دورت ہم ہلکنے جبریل
 عجب مولا شرف بشخا ننا خواجہ محمدے
 کرے رخصت جہان آن پھل کرے بس خود کشی بیش تا
 بے معونہ ٹی تینے جتا خواجہ محمدے
 شفیع خالد اسیر رب نا درانن کے شفات کے
 ننے پین اف دُنو خیرخواہ سوا خواجہ محمدے



چورک

لکھنگ کہ نعت سنا ای داوڑ جنون خناٹ
 سجدہ قلم کرے ہم اودے شگون خناٹ
 بس خیالی مدینہ منظر تے تو گچین
 خضرا تو اے نمادار خیالٹ ستون خناٹ



صدیقؓ ناخن تا قربان

خناس صدیقؓ عجیب منظر گچین آخن تینا قربان
 رسولؐ ے نی خناس خُٹکان ہمو دیدن تینا قربان
 تدے کا اُنت کہ نا اُستان پریشان گرموس احمدؐ
 او شا سا اُست محمدؐ کن مریو دھڑکن تینا قربان
 چٹکی ٹی کر لیس گوازی ہرا فاروقؓ غمیؓ تو نی
 ہرا تا نیا مٹی اُسس ہمو ہم سن تینا قربان
 محبت نا گچین باغ ے خنا جبریلؑ تہوک اٹ نا
 برم نا مہرنا باغ تا مریو گلشن تینا قربان
 ہرا گستاخ رسولؐ مسک مرے کاٹم قلم اونا
 نصیحت عمرؓ ے تسس نما ای پنت ے نا قربان
 نن ودے تے ہرا صدیقؓ تدیفیس ٹورٹی وختس
 محمدؐ کن کر لیس قربان کہ دے ونن تینا قربان



مدینہ نامریض اٹ

طبیب نبضے کنا لے کنا فی جان ء تپسا
 کنا مرضے مفہہ پو کنا درمان ء تپسا
 مریض اٹ مصطفیٰ نای مسیت آدرکنے اونا
 خڑینک ای خلپر اہل * آن کنا ارمان ء تپسا
 غربی حال ٹی مولا کنے دیکک مدینہ غا
 رحیمے او کریمے ہم کنا سلطان ء تپسا
 بغیر دارو ہنا عاشق درآن لقمان نا کہ وختس
 طبیب ناپیشنے وں آن کہ دا پچان ء تپسا
 ہرانا خن تا عاشق اس کنا مولا کریم آزات
 پنے تا پاو محمدے کنا جانان ء تپسا
 خڑینکا ک نوح ناسیلاب مثال خن تا اریر خالد
 کنا اُست سیدہ اٹی لارکیک کنا داستان ء تپسا



میم

محبت میم کہ مہرہم میم محمدؐ متا کل آن
 محمدؐ اف فقط لوز اَس اونا تعظیم متا کل آن
 بلالؓ آذان ٹی ہلک پنے وختس محمدؐ نا
 ہمو دیگر نا ای قربان ہمو پیشیم متا کل آن
 بغیر استاد دریس گوئے نبی تانی بشرتے آن
 اریس اُمی ولے پاوا نما تعلیم متا کل آن
 چوا شارآن محمدؐے مڑار سڑداک کہ طائف نا
 کہ شیف آدرخت ننا توس نی اُسٹ ہیکیم متا کل آن
 بہشت نانی لک کہ نا باناک گچین اوڑے
 اریس فردوس ننا خواجہ کہ نا تسنیم متا کل آن
 شفیع اُس نی شفاعت کیس اریس دوٹی کنے دیک
 بہشت آخالدے دیک کہ جنت جیم متا کل آن



جہان نارحمت

امین صادق پنی زیبا لقب نا
 نود و نو اریر پن کل عجب نا
 جہانے کله کشاس تارمی آن
 سلامے صد سلام فرزند عرب نا
 قتل تینے کریرا ہیئت پینا
 کریرس مرنی ہمو وختے غضب نا
 دسے رحمت نا پھر یکدم ڈغارا
 دُعا ٹی مس چوا احمد طلب نا
 بنو ہاشم قریشی نی اریسک
 جتا گل آن ارے زیبا نسب نا
 کرے خالد اسیر اُمت نبی نا
 عجب دا فیصلہ مسک اے رب نا



حضرت مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم

کل آ جہان نازی آ احسان ءِ مصطفیٰؐ
 لوح و قلم مذہب تو ایمان ءِ مصطفیٰؐ
 اُحد نا جنگ ٹی باز تکلیف خنا نبیؐ
 تنکن فدا کرے او دندان ءِ مصطفیٰؐ
 دے اونا میزبانے ایلیم ذرّس ہرک
 معراج اُئی خدانا مہمان ءِ مصطفیٰؐ
 نا ذکر بلند مرلیک بسک کلام اُئی
 دیرس ختم کرونا داستان ءِ مصطفیٰؐ
 کل انبیاء تا سردار شانئے رسول نا ہر
 کل آ نبی تا سرتاج سُلطان ءِ مصطفیٰؐ
 جبریل نا ہم زبان آ ذکر و ثناء عجب
 جبریل ارے کہ وختس نعت خوان ءِ مصطفیٰؐ
 سُنّتئے وا رسول نا کس اس تفک قدر
 دا اُمتی کہ عرش اٹ اوغان ءِ مصطفیٰؐ
 وخت اف نئے درود کن خالد اسیر ذرّس
 سکرآت نا ساعت اُئی ہم ماران ءِ مصطفیٰؐ



یثرب انت خناس

عجیبو نی خناس یثرب نظارا
 قدم احمدؑ تخانے نا ڈغارا
 محمد نا بش و تول اسک نئے آ
 خناس زندے رسولؐ نا پُر بہارا
 نن و دے مس نئے دیدن رسولؐ نا
 کرلیس نی دیدن ے تا شام و سوارا
 خناس اودے گچین دوستاک ہمو نا
 صحابہ غاک اونا رندٹ قطارا
 خنا حسانؓ علیؓ اونا غمیؓ تو
 قدم تہ نا تھنکے بس کرارا
 نبیؐ ے ہل کروس آذان غلام تا
 ملک لبیک کرے اونا تورا
 دَرَس صدیق نبیؐ آن مُر مروس
 خویبکاک خن تیٹ اونا سُرارا
 مرلیس خالد اسیرؓ نا روز ے محشر
 سوانے آن مفک احمدؑ گذارا



پھل آتے شریفو کا محمد ﷺ

محمدؐ تنہا نی ڈنارا قدم
 تفنگ آ نبوت نا درگہ ختم
 لانا شمس پارے عمیراؑ نے
 دُنو دے کہ روشن عرب و عجم
 طلعل بدرو علینا خنار
 کہ توبے کرے پاش خدا نا قسم
 ہنین چہرہ پُھل نا کہ خوشبو بہشت
 گلاب و کنول تو خجالت ہتم
 بغیرس سفارش ننے نا کرے
 ننے آ خدا نا دُنو مس کرم
 کرو انت ستائے دا خالد اسیر
 کرے کاغذے سجدہ اینو قلم



حضرت ﷺ

انت عجیبو کہ چم کرے حضرت
 تس شرف شان اودے خدا عزت
 بارونا ایٹ ۽ او چوا بیٹے
 ام معبد خنا کرے عبرت
 بدنی دیر بس کرے صحابی تے
 دوٹی تا رب تخوا دُنو برکت
 او توار درخت نُسے کرے وختس
 مچھ نبی کن ہنا کرے حرکت
 جبریل ہم با ادب سلوک اسک
 شان ائی تا مثال دُنو عظمت
 سورنگا دُون ائی تَفینک اونا
 مس ہنین دیر دُن مرے شربت
 گر مفوس ساہ کنا رسول اللہ
 دیر کہ پا مسکہ گڑا خلقت
 روز ۽ محشر ارے شفیع خالد
 دے ننے اونا خڑک ائی قسمت



نبی تا پھل محمد ﷺ

کل آ نیک گلابو پھل آ تا پھل محمدؐ
 سردارِ انبیاء تا ختمے رسل محمدؐ
 گل آتا پیش امام اُس نی تو نبیؐ نبی تا
 نی تو کرلیں امامت خیرے نا کل محمدؐ
 سنت کہ تینے عمر ہڑدے بٹے کا ایڑے
 دے اُس کہ اتفاقاً ہلک بجعل محمدؐ
 لات ہم کرینے سجدہ عزا شگون تہما
 بے شک نبیؐ اریں نے منّا اہل محمدؐ
 بہادر ظفر جمالی لکھا کا نعت پنا نا
 پارے تینے غلام نا شاہے مغل محمدؐ
 محشر نا دے محمدؐ خالد اسیر تو یکجا
 نن مر مفن درس ہم نے آن اسل محمدؐ



بہشت آن گچین آمدینہ

بہشت موجود مدینہ ٹی کہ جت ٹی مدینہ اف
 مفک ہچ زلزله اوڑے کہ حرکت ٹی مدینہ اف
 محمدؐ نا طفیل اٹ نے عجیبو شان خدا بشخا
 گچین رحمت نا شمارے او کہ زحمت ٹی مدینہ اف
 شلک رحمت نا پھر مولا حبیب نا شمارا ٹی تینا
 مر یو قربان زمین نا او کہ لعنت ٹی مدینہ اف
 ارے ویران اُرا او اُست ہرا ٹی یاد مدینہ مف
 ہمو اُست اُست اُس اف او نا کہ حسرت ٹی مدینہ اف
 ارے خوش بخت ہمو بندغ مدینہ ے خنا وختس
 ارے بد بخت ہرانا ہر کہ قسمت ٹی مدینہ اف
 کریٹا دیدن ے خالد مروں گر خوک مدینہ جان
 ارے باز مرنے آن او کہ قربت ٹی مدینہ اف



نماگلی ٹی

دیوانگی مرے بس یکتا نماگلی ٹی
 نعت و ثناء مرے بس طہ نماگلی ٹی
 دیوانہ پارچر بس کل آک کنے آوڑے
 ای ناگلی نا سوج کیو زیبا نماگلی ٹی
 دیوانہ پا امر کپ دیوانہ ای مفرنا
 گنبد نا اے گچین آ جلوہ نماگلی ٹی
 موت و حیات کنا دا اشارٹ نما مرے بس
 کسکٹ کہو ہموڑے زندہ نماگلی ٹی
 سیلہ نظر ٹی بسک صدیقہ نا مخاس نی
 بس تارمی تو سلتو سیخا نماگلی ٹی
 خالد اسیرے زیبیل مولا ہتے ہموڑے
 خنتے تو خرابینکی کے سجدہ نماگلی ٹی



قاصد مرک تہونی نبیٰ ناہن گلی آ

بادے صبا ہنک زو سرکارِ سنا گلی آ
 داستا نے غمنا زو در غمخوارِ سنا گلی آ
 اوڑے تہو ہرس نی لوڑ دمرِ ٹی ہنوسک
 گئوش اٹ مدان مدانا سردارِ سنا گلی آ
 پاس تا خڑینک خلیکک نا یاد ٹی گنوکس
 ایت حال اسٹ اسٹا دلدارِ سنا گلی آ
 لکھک چوا محمد اودے دروت بلیکک
 بتنگ ہمونگ اے خواہک زبیدارِ سنا گلی آ
 جالی تہ سیل کریسہ زم زم نا جام ء خواہک
 ارمان تے کیس تالان تاجدارِ سنا گلی آ
 خالد اسیر نا کنڈ آن اودے سلام نی کیسک
 کاس آمنہ نانی زو اے مارِ سنا گلی آ



شانِ صحابہؓ

تو بے اگر محمدؐ استار صحابہ غاکو
گفتئے رسولؐ نا راوی یادگار صحابہ غاکو
خن تیٹ تینا خنانو او خن تہ بس رسولؐ نا
دیدن نا اے گچین آ دیدار صحابہ غاکو
او کاتب و قرآن نا وا معجزہ خنانو
احمدؐ نا تیر کمان نا تلوار صحابہ غاکو
پروانہ نا مثلث احمد نا ذی آ کل آک
دیدن کہ او نا داپار ایپار صحابہ غاکو
کردار دُنو کریک داسکان چنے تا زندہ
تاریخ نا پن اٹی ہر زبیدار صحابہ غاکو
محشر نا دے غلام ای خالد مریو ہمو تا
رہبر و پیرو مرشد سردار صحابہ غاکو



صلے علی

خواینو درود ای نا پنا صلے علی صلے علی

اے بادشاہ تا بادشاہ صلے علی صلے علی

دارو شفا درمان اریس

ہر درد سنا لقمان اریس

نا دیدن ے تہیٹ دوا صلے علی صلے علی

نا قاسم اے زیبا ہنین

ہر ہر چٹا گل آن گچین

زوجہ گچین تس نے خدا صلے علی صلے علی

آذان بلالی آ توار

جنگ اٹ علی تو دلفقار

نا ہر صحابی اُستنا صلے علی صلے علی

قربان ڈلہ غا خن تانا

حسان گنوک دیدن تانا

نعت و ثناء تانا پنا صلے علی صلے علی

نے آن خنا دُنیا ازل

اف دا جہانٹ نا بدل

دُنیا ودی مَس نا پنا صلے علی صلے علی
 طمَّ اَریس نی اُس قوی
 محشر نا دے زیبا شفیع
 نی قبلہ اُس ہم قبلہ نا صلے علی صلے علی
 قربان مَرے نیکن وجود
 ای نا پنا خوانیو درود
 خالد اسیر نا جان وسا صلے علی صلے علی

☆☆☆

چورک

خواوا دُنو خداغان اُمید مدینہ ٹی
 اے کاش مرے کنا ہر عید مدینہ ٹی
 اے زیہلا نظاراک پین زیات مرور حسین
 ایہن عید ارے بس ہر دید مدینہ ٹی

☆☆☆

خُن آگنبدنا تا شیر زورے

خضرا نا زیہلا دُن تاثیر جوڑ مریک
 اودے خنوکا بازک تصویر جوڑ مریک
 اودے ہرک دُعا کر خوا تینکہ نی گُردا
 اے کا بدل مریک نا تقدیر جوڑ مریک
 خن تیان یلہ مریرا تونگ مفو خڑینک
 خن تیان قطار خڑینک نا زمزیر جوڑ مریک
 جنت نا باغ حدیث اٹ اے زیہلا کہ جاء
 تُغ ٹی خنوک بہشت نا تعبیر جوڑ مریک
 بے اختیار زبان آن نعت و ثناء بریک
 کس اَس عجیب ہموڑے نذیر جوڑ مریک
 خالد اسیر گسے گر دیدن مرے نصیب
 ارمان تہ پھل ہموڑے انجیر جوڑ مریک



مولانہ حبیب علیہ السلام

نبی تا نبیؐ ءے حبیب ءے خدانا
 محمدؐ نا تسبیح مرے دا زبانا
 قدر دان گدان مس رسینے محمدؐ
 حلیمہؓ چوا ایس نبیؐ ءے گدانا
 جہان وا ہمو تم خنا قدر و قیمت
 ہر اتم کہ بسک نبیؐ نا زمانہ
 نبیؐ نا قدم تا ہرک شان ءے داڑے
 کہ عمرہ مریک نفل مسیت ءے قباء نا
 کرے زہر نا کم اثرے کہ ثور اٹ
 طبیب دے مریک دُن تَفِیک ءے شفا نا
 طمع ءے دا خالد اسیر نا نبیؐ آ
 ننا غم تا درمان ءے روزے جزانا



قرآن رَندائتِ تابلِس

تورات کہ مس ہنویٰ موسیٰ ؑ کوہ ؑ طوراً
 صدیقہٗ نا اُرا ٹی بسک کلام حضوراً
 ذالکِ مَثَلٌ نا تسک کلام اشارہ
 شانِ نَبیِّ نا ہر بو تورات اُٹی زبوراً
 عاجز کرے ہموتے ہیئت ہیئت آجنگ کریرا
 بسک چوا محمدؐ کس اس متو غرورا
 ہر ہر مسٹر نبیؐ کن قربان مرے ہزار دار
 کڈ باو غاک کریرا مسن تے او بے قصورا
 انت انت نئے رسینگا قربان مرین نبیؐ کن
 تہجد نماز و روچہ کینہ دُعا سحورا
 خالد اسیر نبیؐ بس دُنیا نئے رسینگا
 رَب دیر کہ جوڑ کریکہ دنیا ؑ پُر سرورا



مقامے نبی دماغ آن پیشن ے

منزل مدثر یتیم و قوی اے
 سراج و منیرے خلیل اے ولی اے
 خطیب آک بنفبو زمانہ اے لیکن
 دماغ آن کہ پیشن مقامے نبی اے
 دا کعب ابن مالک نا قولے ہرک نی
 قلم شاعر اتا کہ داسکان پدی اے
 گچین ذات انا تا بیان پا مرے انت
 بیان آن کہ پیشن نبی نا چھڑی اے
 ہراڑے محمد کرینے رہائش
 بہشت نا لقب تس خدا او گلی اے
 نا یارا تا قربان دا خالد مرے بس
 ابوبکر و عمر غنی تو علی اے



لکھ سلام مصطفیٰ ؐ

چراغ اے ہدایت عرب نا چٹائے
 مرے لکھ سلام بس ہنیں مصطفیٰ ؐ
 محمدؐ نا دین بس کرے جاہ وجود اٹ
 ہنا بت پرستی بدل مس سجود اٹ
 جہان مس روشن کرے او نگائے
 مسٹر کڈ مروکا خنا داخہ عزت
 مسٹرے تو رحمت اگر لمہ جنت
 محمدؐ سب سے تیس کرے پو گڑائے
 اسٹ نا اگر بچ کنوس مہالوا دیر
 گڑا خلککھ اے اونا خواجہ ؐ تیر
 اسہ او رزان نا کنوک جوڑ پدائے
 نبیؐ انقلابی دُنو انقلاب ایس
 نشان معجزہ تیس نے آ کتاب ایس
 بو اوڑا خوانن کہ صلے علی ؐ
 درود و سلام نے آ لکھ وار محمدؐ
 حشر ٹی شفاعت نا کردار محمدؐ
 دا خالد اسیر نا نبیؐ کیس شفائے



اُمّتی متنگ آفخر

نبی تا مَس ہرا سردار ننائے
 حشر ٹی غمّہ او غمخوار ننائے
 طلب ٹی اُمّتی اونا متو کس
 سفارش آن بغیر سرکار ننائے
 فرشتہ تے نماز ہم تَس کنا ساء
 ہرا معمور ٹی یادگار ننائے
 ہنا تخت آ خدانا موچڑی تو
 خن ے نازا تہ خن دلدار ننائے
 تتھا جوڑ تے قدم تے او نا جبریل
 دُنو عزت خنا استار ننائے
 امر خالد اسیر خوشی ننے بف
 کہ فخر آن پا نہ نن ہروار ننائے



نصیب آتا ہیت اے

محمدؐ محمدؐ نصیب آتا ہیت اے
 درود خوانبو اوڑا خطیب آتا ہیت اے
 نبی ؑ محمدؐ کہ شاہ و گدانا
 امیراتا فخرے غریب آتا ہیت اے
 مریض اُٹ محمدؐ نا شار نا خدا غا
 یلہ نم کبو بس طیب آتا ہیت اے
 حبیب ؑ خدا نا ہمودے کنا ساہ
 امرکیو ای ایلو حبیب آتا ہیت اے
 تینا رشتہ داتا خیالے تخا کا
 محمدؐ کرے جی قریب آتا ہیت اے
 ستم تے سہا او تینا جان آ خالد
 اسل اُستا کتور رقیب آتا ہیت اے



صدیقہؓ کے کائناتِ لُمہ عائشہؓ

ای مر یو قربان کہ سیالی ٹی اریٹ دِتا پنا
 عائشہؓ اُمت نا لُمہ ای اریٹ اونا چُنا
 خواجہ غان ہندا کہ سیالی ٹی گڑا باز خوک ارین
 او کنائے ای نبیؐ نا پاوا دا ہییت اے صفا
 دو جہان نا ملکہ ءے فردوس نا گودی لُمہ ءے
 لُمہ ءے اُمت نا ہر داشان ء بھلا تس خُدا
 انت عجیبو رشتہ اَس دا اُمت ءے مولا کہ تس
 لُمہ ءے اُمت نا دے قربان مر یو اے ذات سنا
 شان ٹی پاکی نا اونا مَس کلام یکدم نزول
 عائشہؓ پاک دا منے تیٹ کہ مَس مولا گوآ
 قسمت ءے خالد اسیر برن تینا دا بگ الین
 اَس صحابی تاکہ لُمہ لُمہ ءے او ہم ننا



محمد پانگ آن مزہ بریک

کس پن ہلے محمد زبان تا تام بریک
 اونا غلام مرے کس کوثر نا جام بریک
 أنت مزہ اس مریک میدانِ حشر ٹی پائے
 دُن ہر بو کہ کنا وا اینو غلام بریک
 صلے علی محمد صلے علی نبی ے
 شکرے درود زبانا دا سہب و شام بریک
 بے سار بے خودی دا اے تم کہ مر مرونے
 مون ٹی برے مدینہ بس ہوش و پام بریک
 خوانبو درود نبی آ راضی کبو نبی ے
 راضی مرے محمد مولا ے رحم بریک
 اسم ے نبی نا شمع روشن کروئے قبرے
 دوٹی بلین ہمو دے مونا کہ شام بریک
 دیدن کہ روضہ نا تا کل آک گنوک اریرک
 جالی تہ بس خنتگ کہ ہر خاص و عام بریک
 خالد اسیر محمد انپک ذرس دا اُستان
 احمد نا خیال مدینہ بس گام و گام بریک



حوالہ (حُشیوے رسولؐ)

ہنو کہ احمدؑ جہاد کن اَس صحابی تا قطار اَسک
 محمدؑ نیزہ تو تینا علیؑ تو ذولفقار اَسک
 ہموتا چادر آتے آ اِرغ با رن تفوک اُسر
 کہ لنگڑ حال ٹی ہم دین اکن کاٹم تروک اُسر
 جاہ اَس تو سُر اِرغ کن او بوداڑے کینہ ن
 کرینے بین ننے باز تک کہ باز مران برینہ ن
 ملار تینا اِرغ تے اور سیفیر شادا نا ڈنگ آک
 کریرا ڈنگہ ٹام و ٹیم مثال فریادا نا ڈنگ آک
 صحابی تے کریر حیران امر داڑے خانو دا
 خلیپرے نبیؐ پارے کہ کثو گپ ترانو دا
 کریر ارشاد صحابیک دُن کہ انت پارا ننے نی پا
 نما مجلس ارے انتس ننے معلوم مرے زیبا
 نبیؐ پارے کنے پارا کہ ن تو شادا ارے پینگن
 مفک برداشت صحابیک نا اِرغ تے واگیر با رن
 محمد تس اِشارا دُن ہنک رندٹ علیؑ اوتا
 ہمو شادا تے ہر فک برگڑا ہڑسینگ پدی اوتا



چوا شاداڪ رسيفيرڪ صحابڪ كل ارغ گنگر
 خنارڪ كل همو ڈنگ آڪ كه ولدانا پدى بئر
 صحابڪ دُن كرير ارشاد محمد داسه انت پارا
 نبى پارے سوال اوفتے كريك اى هے وارا
 نبى پارے كه اى پاريت هرا رس آتے مچ كيرا
 خرينو باز كه دا زهران كدام آنم تينا ديرے
 هنين دا انت نسه آن پاريرا كه پنه تا شاد
 پن اٹ او تو هنين آ شاد ننا هر جا مريرا ياد
 گڑا ڈنگ آڪ كنه پاريرننا تولوك ارے سڑدار
 كدام آوارے تولوك درودخوانك نے آهروار
 ننا هر كس كه رس آتے درود هم خوانسه ديلك
 درودخوانتو هرا ڈنگ كه اودے سڑدار ته خليكك
 خليس سڑدار ننا بازاك كه باز عشق آن درودخوانوك
 درود آن شاد مريرا دا كنا توبے كنانى نوڪ
 امر خالد اسير اوڑا درودخوانپر اريٹ انسان
 درودخوانوك ارے اوڑا ملائڪ جن پري حيوان



یا فتاح او یار زاق

یا فتاح و یا رزاق

اے خدائے ذوالجلال نی کمال آتا کمال
 نی خدا جبّار اریس واحد اُس قہار اریس
 نی اریس کل آن طاق

یا فتاح او یار زاق

نی جہان نا مالک اُس ہر گڑا نا خالق اُس
 نا اریر کل جوڑ کروک سار اٹی ے یا گنوک
 ناپنا و کل گڑاک

یا فتاح او یار زاق

نی اریس روزی رسان اے خدایا لا مکان
 کیرہ کل ثنائے نا خوارہ کل پنائے نا
 پارہ تسبیح پھل پتاک

یا فتاح و یار زاق

قُلْ هُوَ اللَّهُ وَاحِدٌ نِي اریس بے شک صمد
 نہہ کہ لُمہ سیال اَرے نہہ کہ نے عمیال ارے
 نِي اریس چٹانان پاک
 یافتاح ویارزاق

نِي حفاظت نا کروک نے آدا نکتو خلوک
 نِي حفاظت کیسہ جوان بچ اس اف تیر و کمان
 دھوکہ و خالد سلاک
 یافتاح ویارزاق
 ☆☆☆

رمضان نا تو بخیرٹ

نے پاوا ای بخیرٹ رمضان نا تو بخیرٹ
 نے ٹی نزول مروکا قرآن نا تو بخیرٹ
 نا انتظار کہ اُسر باز شوقی صحابیک
 صدیق عمر علی نا عثمان نا تو بخیرٹ
 آمین کروک ملائک افطار نا کل دُعاتا
 نے آن امرمفن خوش اے شان نا تو بخیرٹ
 عالم خطیب مبلغ نا نوک سنا ہرک آک
 پیرو قطب ولی تا ارمان نا تو بخیرٹ
 افطار اٹی تواریک حاجت ارے کسے گر
 مولانا زیبانی اعلان نا تو بخیرٹ
 حاجت کنا کہانی نا مُنظر کہ اُسر
 خالد اسیر کل آ داستان نا تو بخیرٹ



رمضان نا الوداعی دیک

امر او غیر خڑو نیک شو لپر کنا قسمت نا تو کا ہک
 پدی مون نئے کرینے اونارحمت نا تو کا ہک
 مسٹھی عشرہ دا اونا صفا اُستے کرے چاخور
 گناہ تے کل ءِ سلو کا دا مغفرت نا تو کا ہک
 ہراٹی رزق ورحمت نا خدا ہڑ دے کریکا پھر
 ننے او الوداع پانک ہمو برکت نا تو کا ہک
 ہلوک مولانا دربار آن تو اباتے ہرا بھلا
 پدا بیوس ننے کیلک ننا اُجرت نا تو کا ہک
 خیالے روچہ داراتا تخوک زمی آ کافر ہم
 گنینه ہڑ دوسر ولدانا عزت نا تو کا ہک
 ہرا مہراک اریر داٹی ہرک خالد اسیر تینٹ
 ختم مہراک مریرا گل گچین شفقت نا تو کا ہک



زینبہؓ

ارے کل آن خیر البشر زینا
 پنا تا نعت ارے امر زینا
 کسر امہن ارے زمین آواز
 مدینہ نا ارے کسر زینا
 خدایا پین گنڈا کنے دپس
 مرے یثرب کہ بس سفر زینا
 ارے تاثیر انت سلام اٹ تا
 درود تسبیح ئے لب شکر زینا
 مریو باب ئے بلال نا مونا ای
 ہرنگ خضرا نا اے نظر زینا
 مریو لنگڑ ای نت شپاد ایڑے
 مدینہ جاہ مرے مگر زینا
 کنا اُست اٹ صرف محمدؐ نی
 ہمہ اُستے ای نے تفر زینا
 اگر زورے میدان کحشر خالد
 نبیؐ راضی میدان حشر زینا



سیدہ فاطمہؑ

علیؑ نا اَسک اُرا نا گودی
 حسینؑ نا لُمہ حیا نا گودی
 پُتا نبیؑ نا بتول لقب نا
 دُنو بَنک پے زمانہ گودی
 تَدک صراطِ آن نظر کبو بند
 حیا نا پیکر وفا نا گودی
 بتول خُوینک خَلک حرا نا غاراٹ
 ننا دُعا گو حرا نا گودی
 دُفن کنے کیس علیؑ تہاراٹ
 کرے وصیت حیا نا گودی
 امامِ جعفرؑ نا بلہ اُس نی
 مرے دا خالد فدا نا گودی



قربان

مریو قربان کنا خواجہ نوما کردار سنا قربان
 ہموکا فوری آ رنگ نا گچین دستار سنا قربان
 ہرا زلفاتے نا و لیل خدا پارے کلام اٹ وا
 گچین زلفاتا نا زیبا مریو ہر تار سنا قربان
 مدینہ نا ہنین میم نامرے ہر ہر وطن قربان
 وطنک کل آ مریر احمد گچین نا شار سنا قربان
 چنا بازے زمانہ ٹی ولے قاسم نا ڈولو آف
 ابو قاسم ہراڑان نی ہمونا مار سنا قربان
 صحابیک نا گچین کل آک اسٹ تا کم اصل افک
 ابو بکر و علی عثمان مریو ضرار سنا قربان
 شفیع اُس نی شفاعت کیس تینا خالد اسیر کن نی
 ارے اُمت ہتوکل آ نبی نا پیار سنا قربان



حقیقی عشق

شرابِ نشہ تیان مُر کرو کا نبیٰ نا عشقِ عے سلامُ پاوا
 ترانِ خدا نا نبیٰ تو اَسکِ خدا نا گفتِ عے کلامُ پاوا
 مجازی عاشقِ مریکِ شرابی
 نبیٰ نا عشقِ عے خنا صحابی
 مریکِ فنا بس مجازی آ عشقِ نبیٰ نا عشقِ عے مدا مُ پاوا
 شرابِ ناشہ اٹ خرابِ وجودے
 خودیِ ناشہ عشقِ گچینِ درودے
 گلمُ کروکِ ای گچینِ آزمِ زمِ ہوتے تینا ای جامُ پاوا
 پنے محمدُ سدا ہلکِ نی
 وظیفہ اودے تینا کرکِ نی
 پنے محمدُ نا زیبلا ای زبانِ نا تینا ای تا مُ پاوا
 کنا مریرِ بسِ نبیٰ مدینہ
 طلبِ کنے کے پدی مدینہ
 سخی سخی تا خدا کنے ہر دُنو دُعا سہبِ وشامُ پاوا
 کرینے عشقِ عے خدا رسولُ نا
 مرے کنا زندِ پنا رسولُ نا
 نبیٰ نا چنگو غلامِ نسے نا تینے ای خالدِ غلامُ پاوا

لَمَّ عَائِشَةُ صَدِيقَةَ نَاشَاعِرِي تَوَكَّرَ اس مَصْرَه پِين

کنا دے ہم ارے دے اَس عَجِبُو
 کہ دادے آسمانی آن گچین ے
 او تو مخلوق کہ سُب آٹک تروے
 کنا دے خُفْتَن آ ہم پاش کرینے
 اَسْل ماہ گیر مَفْسَه قادیانیک
 کہ جَلوہ او نا دُن حدان تدینے
 چراغ نا وڑ اودے سیجا اَسْل اف
 حَسین سیجا ے او تینا گوئفینے
 حَسین ایلو نیک ہم اَسْرہ باز
 جمالٹ احمدی گوئے درینے
 نما دارے اوڑان داسکان مدینہ
 مدینہ مومن ے ساہ آن گچین ے
 سگ ے دربان مفیسہ او نا مرزا
 نبوت نا نما دعویٰ خرینے
 کریم آزات ننا ہر مہرے خالد
 کہ عرش آن بڑز نبی ے خوائفینے



سَيِّدُ الشُّعْرَاءِ حضرت حسان بن ثابتؓ

وَاحْسَنُ مِنْكَ لَمْ تَرْقُطْ عَيْنِي
 وَأَجْمَلُ مِنْكَ لَمْ تَلِدُ النِّسَاءُ
 خُلِقْتَ مُبْرَأً مِنْ كُلِّ عَيْبٍ
 كَأَنَّكَ قَدْ خُلِقْتَ كَمَا تَشَاءُ

براہوئی بدل

حسینِ نختنے ہج محمدؐ نا ڈولا کنا دا زگا
 ودی لُمہ غاتیان مفک زیہلو بس دُھنو پین چتا
 خُدا پاک کرینے ودی اودے بس کلِ عیبِ آنِ اَصْل
 خنوکا نا خیالا تینا گُفت سنا وڑ ودی مُصطفیٰ



ادب نامقام مُرّے

گلابٹ باسِلّ پنے نبیؐ ہل واہم ادب نامقام مُرّے
مریو ای صدخہ نبیؐ کہ تینا کہ او نا دُن احترام مُرّے

ہرا ٹھکانہ نبیؐ نا اَسک خدا نا تخت آہنا چوٹ تو
کہ سِدْرہ غائبس سلّیس ملائک نبیؐ نا پارے کہ گام مُرّے

ہرا تُغٹ کہ جنک نبیؐ ہمزبان آبریک دُنو ہیت
چوا مروے نبیؐ نا دیدن خدا یا داسکان کہ شام مُرّے

خیال اٹی دُب ایو نبیؐ نا کنے وا پارا کہ سوچ خلیہ
کنا داختنا مدینہ مونا کنا کہ دُن ہوش و پام مُرّے

عدن نعیم تو گنوک ہمونا بہشت ناما لک ارے او خالد
ہنین آکوثر نا دیر ناما لک بشر تیان کل دا جام مُرّے



سدرہ نادرخت ناشاخ اَس قلم مرے

اگر احمد مرے موضوع خدا داوڑ کہ چم خواوا
 مریر کوثر نادیک سیاہی کہ سدرہ شاخ قلم خواوا
 محمد لکھسہ کاو ای تینا دا اُستنا ذی آ
 پنے زیبا نبی نای تینا اُست آ وسم خواوا
 کناد ایشپہ غا اُستے خدا پین جاگہ درمان اف
 مدینہ دید اُٹی دا اُستنا ٹے مَلَم خواوا
 محمد نامسیت نایا مرے نابیت سنا دیدار
 بکارا فک گُرا پین بیج خُدا نے آن حرم خواوا
 مدینہ ٹی خزاں ا فک بہاراک زندنا اوڑے
 تینا ویرانہ دا اُستے ہمو دید اٹ ہتم خواوا
 کننا گل زندگی کائے مدینہ ناگلی تے اٹ
 کہ خالد زندگی ے دا مدینہ ٹی ختم خواوا



محمدؐ ناشار

مدینہ برے یاد کنے شار وڑ پک
 عیال و عزیز دوست اسہ بار وڑ پک
 خڑینکا تا محفل اسہ کُنڈا مونجھا
 جنون ئے مدینہ کنے سار وڑ پک
 تبوک آن کہ ایمون محمدؐ نا شارے
 مدینہ ۽ ایپار کہ داپار وڑ پک
 مدینہ گمان اٹ زُبان آ مدینہ
 کنے زندگی نا اسہ پار وڑ پک
 چُتا پین زمانہ ئی بازے و لیکین
 ہتیو قاسمؑ ئے یاد کنا مار وڑ پک
 نبیؐ نا کہ روضہ ۽ جالی تہ تہٹی
 جتائی سنا دا کنے لار وڑ پک
 ہریو تنبہ غاتے نبیؐ نا مسیت نا
 سوا او تا خالد کہ مینار وڑ پک



متوڪا

مفس خواجه آذان بلالی متوڪا
 حنيفه متوڪا غزالی متوڪا
 شهنشاک مبو صدخه خواجه نبی کن
 محل تو نم ے بوپ و عالی متوڪا
 زمانه مروس هم هدايت متوڪا
 خدانا درا کس سوالي متوڪا
 زمين ے خدا دير که پا جوڑ کریکا
 جنوب نا سما انت شمالي متوڪا
 خراب یا که ماخول پنا کل نبی نا
 نه هوشی خنا نا موالی متوڪا
 هنین آ نبی کل کہانی ته موضوع
 مفس قصه دا لا زوالی متوڪا
 نه زیب یوسفی آ نه ایوب نا صبر اس
 مفس خواجه موسیٰ جلالی متوڪا
 مه خالد کلام کن محمد نا قربان
 مفسک نکاح کس اس حلالی متوڪا



حضورِ بسک

زمین کرے گل ہمو تم آ باز چو اڈ غارا حضورِ بسک
چراغ سنا مثل زمانہ روشن چو انبیٰ ناکہ نُورِ بسک

کر یاد رگورِ مسن تے تینا درندگی تا تدوک کہ حد آن
قدم زمین آ تخا محمدؐ جہانٹی کل شعورِ بسک

خنار ہرا خنک نبیؐ ناخنتے ہمو ای خنتا فدا ہزار وار
کرین ہرا تم نبیؐ نایا دے خُدا غا اُسٹٹ سُورِ بسک

شفیع شفا کیک حشر نادے آ فدا مفرای امرین آ تا
اسیرا خالد مروئے آزاد اگر کہ او با قصورِ بسک



حوالہ جنت نازیبا، انگاندازہ غاتا

دا اَرے شہزادی سے نا داستان
 حضرت ؑے موسیٰ نبیؑ اَس اے زمان
 او حسین حدّآن پیشن حُسن ائی
 دُنکہ زیبا لعل ءِ یمن حُسن ائی
 داڑکہ رشتہ بُرہ شہزادہ غاک
 دا مسٹر نا پین اُسُر ارادہ غاک
 اوڑکے رشتہ ہر اسٹ کہ بسکہ
 او جواب اوتے خرینو تسکہ
 او مسٹر اَس لائخو اس پردہ دار
 خوانسکہ خوش مرے پروردگار
 او دُنو خواتو اَرِغ ماہر مرے
 ای خداغان خواوا بس ذاکر مرے
 چوکری تے او کرے تینا توار
 پٹو نم ذاکر نَس بس کل ءِ شار
 بادشائی ٹی ہرا کا دُو برے
 ای خداغان خواوا کہ او زو برے
 وہ ہنار ایسُر اسہ ابدال نَسے

دا نا شهنزادی که هُر انت حال نُسے
 خازگ ائی اسٹ ارے وہ نت
 شهنزادی پارے کنا اُس ہم نپاد
 کان که قاضی آ نکاح خوانے ننا
 ای او نی یکجا مرین اے دوست کنا
 اودے ابدال پارے جائی پاسه نی
 یا که کتو مسخرا بس خواسه نی
 پارے اودے کپره ای مسخرا
 نت شپاد اُس یا اریسک سردرا
 او ہنار قاضی آ بس نکاح کریر
 رشتہ تا مسک تینے یکجا کریر
 پارے شهنزادی که بشمہ سر ہلک
 ای اریسک نا کنے تینو دَرک
 مار که پارے ای اریسک بے اُرا
 ہُر دَرس چُچ ہم کہ اف جان آ کنا
 حال ائی انت مونا نا تولوک اریٹ
 بیدہ چُچ آن رئی ٹی کوروک اریٹ
 لنگڑی آن سال و بھر ای روچہ اُٹ

باہ مملووا پَن ٹی خل سرچہ اُٹ
 درخت نئے نا کیرغان گذران کنا
 کل گرڈاک بس مُر اریر زندان کنا
 اے وَ پارے تاکہ ای زیات افٹک
 ای مریوا نا وڑا مات افٹک
 ای ہم روچہ بس مریوا سال و بھر
 زندگی کل بوچ گُنینہ ہڑ دو سر
 شانا رندٹ زانیفہ ئے ابدال ہنا
 کیرہ غا اے درخت ننا خوش حال ہنا
 ہڑ دو سر تا روچہ اُسُر سال و بھر
 پَن اُٹی او با ملارا ہڑ دو سر
 دے اسہ خفتو اَرِغ تا خرسی
 مس و موبجھا زانیفہ کے او اُسٹ اُٹی
 مف کہ دُن شہزادی وا کم زور مرے
 لنگڑی تا کنکہ وا پیغور مرے
 شاہ ننا مسٹرکہ دے آن روچہ ئے
 شامٹی وا کتو او خل سرچہ ئے
 چادرے تالان کرے دا یات اُٹی

مس نماز اونا شروع حاجات اٹی
 او چوا دوتے کہ وا بٹزا کرے
 اے خدا روزی تروک بس نا درے
 مس یلہ موتی کہ اونا دوتیا
 دانہ اس عرش آن بٹے اوڑا خدا
 مس کہ خوش او ایس ہم راہ نا گورا
 انت گڑا اس ایسونه زایفہ ہرا
 ای دُنو ہچ نختنوت زمانہ ٹی
 باو تا اکو عجائب خانہ ٹی
 کل زمین آ اف اونا مٹ و بدل
 پارے اریغ تا کریٹ داڑکن عمل
 تنکہ دا موتی کہ عرش آن بسونے
 دادے مولا نے کنے بس تسونے
 اوغا شہزادی کہ پارے دُن گڑا
 نی بہشت اے بس کہ لٹانس ننا
 در پدا اے جاگہ غانی خوان نماز
 یا خدا یانی ننے آ پاش کہ راز
 دا اگر رزق ئے ننا نن تو برے

گر بہشت نا سے ننا واپس مرے
 نی ہرک اودے اگر او بال کرے
 چاس کہ بس مولا ننے خوشحال کرے
 دا ہنا اے جاگہ غا خوانا نماز
 اے خُدا نی اُس کنا نازاتا ناز
 دا اگر رزق اے ننا دُو آ مرے
 گر بہشت نائے ہموگ واپس برے
 دا خنا اودے کہ دُو آن بال کرے
 بس گڑا گودی تو حال احوال کرے
 ہڑ دو سر تا باز گڑا خوش مَسرک
 دا ننا جنت نا میراث اَسرک
 داسہ معلوم دُن مریک نن جنتی
 نن ارین موسیٰ نا پکا اُمّتی
 نی جلال اٹ اے خدا ہندن برک
 خالدے جنت نا میراثی کرک



نبیؐ نا ارا بہشت ے

بہشت پارے خدا اودے ہرا اُس مکانٹ نی
 جہان روش ہمو تم مس چوا بس جہانٹ نی
 کرے گر مہر کسے تو کس گڑا کاہک ارا غاتا
 مریو قربان نبیؐ نیکن بریہ دا زبانٹ نی
 ابو جہل اندری بسک خف ے تورے تلاوت آ
 تلاوت نی کر لیس تینا ہنین ترنم ترانٹ نی
 بہشت نا درگہ غانا چون خدا نا عرش آ ہم لکھوک
 تلاوت و جنازہ ٹی اریس موجود قرانٹ نی
 حدیث ہذا عنقی اللہ من تار نبیؐ پاریس
 ابوبکر ے خناس داوڑ نبیؐ پاریس گلانٹ نی
 خداغان دا خلوکا بس تینا خالد اسیرے نی
 کھر نا دے محمدؐ جان تینا تولف نوانٹ نی



چورک

کسک عشق سنا کہ خاخر بس ہس تہ ڈھیر سے
 مسلم تو دُو پہ دُو ہر اینو وا غیر سے
 دشمن تے تو ہر نبیؐ نا بش تول ارے ہرا
 شوک پین سل س پینانے پارا کہ شیر سے

نبیؐ پھل مدینہ گلدان

نبیؐ پھل اگر پاؤک مدینہ بس ارے گلدان
 جبین نا ہر شکن اونا صحابی تے کہ اس فرمان
 ڈغارا گر نبیؐ تولوک مروس ہندن خننگا کا
 بدن زیبا محمدؐ نا تنخوک رحل آ مرے قرآن
 شب ے معراج ننانن کے محمدؐ شیف ڈرنگا کا
 جتائی کن محمدؐ نا گڑا فریاد کرے آسمان
 زمین پارے بخیر اودے قدم احمد تیا وختس
 خنار اودے کہ خوش مسر ابوبکرؓ و علیؓ عثمانؓ
 وضو مسک ڈغار نا بس نبیؐ دوتے چوا سلا
 مدینہ با وضو مسک ہموڑان پاک ارے داسکان
 بیان خالد اسیر انت کین نبیؐ نا شان ے دا بھلا
 نبیؐ نا شان متو پورا ہنا ارمان تے تو حسانؓ



خوشبودار اریش مبارک

ریشِ نَبیؐ کہ رندا خوشبو بہارِ اُٹی بس
 ہلک دروت قدم تے خوشی ڈغارِ اُٹی بس
 مجھ اے توار کرے وہ سر ہلک نبیؐ نا گنڈا
 بے جان آ درختِ ہر اونا توارِ اُٹی بس
 جنگلی آ شیر سنا فریاد
 اَللّٰهُمَّ لَا تَسْلُطْ نِیْ اِحْدَمْ یَا اِہْلَ الْمَعْرُوفِ
 کپیس کہ رَبِّ مُسَلِّطْ نِیْ عَاشِقِ اے رسولِ آ
 ہر بو ادبِ نبیؐ نا ہر ہر نہارِ اُٹی بس
 دُنیا نا بادشاہ او پڈ آ تہ خل تفوکِ اَس
 دیک زندہ نا تدیرا اونا گزارہ ٹی بس
 غارے حرا ٹی او غامسک کنارہ کلِ آن
 ہلا اُرائے تینا تنکن تلارِ اُٹی بس
 ولّی پڑہ غاتا خالد اسیرِ مہ قربان
 خوشبو گچینِ نبیؐ نا زلفاتا تارِ اُٹی بس



حیداتا خوشبو

تاثير خُدا تحاسس انت انت جناب اُئی
حیداتا اونا خوشبو اَلو گلاب اُئی

خاخر خلیل ءِ اُشتو اَس پیره ئے نبی
پاٹ من تہ من اُشنگار زندہ زراب اُئی

کل آ تا نازے داڑا ای نا غلام مریو
دارازے نن خنانا سردار نواب اُئی

خالد اسیر ہراکا الفاظ ہتو ءِ پُھل
تعریف ءِ نا کرے رِب تینا کتاب ئی



دُعا

ننے آرحم کرک مولا رحیم آنے خُدا پارا
 پن آزیا نبیٰ نا اُر اودے صلّے علی پارا
 ننا دینی درسگاتا حفاظت ے کرک مولا
 چُناک چُناک ہمو تیٹی صفت و نا ثنا پارا
 حفاظت ے وطن نادا کہ نے آن ای خدا خواوا
 ہرا تخت آ اریر تولوک ہمو نے بادشاہ پارا
 نبیٰ نا عشق ے ای مولا بشرتا اُست اُٹی خواوا
 گچین آپن تا ای قُربان نبیٰ ے مُصطفیٰ پارا
 درک دُکال ے نی مولا ننا کل آ علاقہ غان
 درا نا کیرہ کل فریاد کہ چُناک ہم دُعا پارا
 ہراتے اف اگر اولاد نصیب اوتے کرک مولا
 عطائے دا گچین آنا اِرا بندغ چُنا پارا
 ہراڑے رب اُرے بیمار ہمو تانی مرلیں درمان
 کرم نا کر نظر مولا کرم اے نا شفا پارا
 مدینہ دیدنا خالد ارے نے آن طلب گار بس
 مسیت آک کل گچین اوڑے مسیت اُس ہم قُبا پارا

دروود شریف

تسبیح درود پناہنا صلّے علی محمدؐ
 خوانے درود زمانہ صلّے علی محمدؐ
 اللہ نیک درود خوان جن و پری ملائک
 باز مرغنے فسانہ صلّے علی محمدؐ
 کن تو اوار بہشتاٹ ہمسایہ کنناو (الحدیث)
 کس ایس درود زبانا صلّے علی محمدؐ
 پارے کلام الہی خوانبو درود نبیؐ آ
 فرمان ۽ دا خُدا نا صلّے علی محمدؐ
 ارادہ تو درود نا اعلان مریک رضانا (الحدیث)
 ناچ کیک خنوک مدانا صلّے علی محمدؐ (قول ۽ حسانہ)
 خالد اسیر نبیؐ تو بندغ ہمو وفادار
 دادے نشان وفانا صلّے علی محمدؐ



اوتان کلچر اکیڈمی بلوچستان نادا وخت اسکان شینک مروک آکتاباک

نمبر شمار	کتاب	نوشتہ کار	صنف	شینک سال
1	ہجر نامہ	یارجان زیب	براہوئی مجموعہ کلام	2017ء
2	شہزادہ فردوس	خالد اسیر	منظوم احادیث	2018ء
3	مہروان	عنخوار حیات	براہوئی مجموعہ کلام	2019ء
4	دڑداتا لوار	رفیق شوہاز	براہوئی مجموعہ کلام	2019ء
5	مہر ایسر مفک	یارجان زیب	براہوئی نال	2019ء
6	سرتاج مدینہ	خالد اسیر	براہوئی نعتیہ شاعری	2019ء
7	زندہ زندان اسے	عنخوار حیات	براہوئی افسانہ	2020ء
8	شارٹی وچاکلیٹ نا فیکٹری	حماد مینگل	انگریزی آن ترجمہ	2020ء




















